

LUISTERTIPS

Slalommen tussen postrock en exotica

Onbeholpen overrompelen, sudderend op een springplank en het glazuur van een frangipane likken: ook deze week hebben drie artiesten zich uit de naad gewerkt om in uw gehoorveld te belanden.

Halsey - Manic

★★★★★

Ashley Frangipane heeft een naam om vingers en duimen bij af te likken, en op haar derde langspeler *Manic* laat de Amerikaanse u ook van verschillende wal-letjes eten. Halsey dolt met country in 'You

Should Be Sad' en 'Finally// beautiful stranger'. Maar net zo goed kiest ze elders voor bombastische pop, glazuurrijke soul en speelt ze met culturele referenties aan films als *Eternal Sunshine of the Spotless Mind* of *Jennifer's Body*. Op de gastenlijst treft u dan weer Alanis Morissette aan, én een van de leden van K-popsensatie BTS. Kiezen is verliezen, dat is duidelijk voor de narcistische millennial die ze zelf ook neerzet in haar confessionele teksten. Op papier klinkt er amper samenhang in die aanpak, maar deze popplaat past toch

perfect bij de popster, die in 2020 zonder bezwaar tussen baanvakken wil slalommen.

SCHNTZL - Catwalk

★★★★★

Op straffe van een pek-en-verenbehandeling durven wij Belgische groepen zoals De Beren Gieren, STUFF, of SCHNTZL allang geen jazzbands meer noemen. Die laatste lijkt op *Catwalk* als nooit voorheen de vrijheid te omarmen. In tien composities, genoemd naar verzonden personages, slalommen Hendrik Lasure en Casper Van De Velde tussen postrock en exotica, van pianominimalisme

naar IJslands aan-doend popexperiment, nu overrompend teder, dan heerlijk onbeholpen. Je denkt aan Battles en aan mùm, aan Eferklang en Ryuichi Sakamoto, maar je hoort SCHNTZL bovenal openbloeien. Welk een fijnproeverij!

070 Shake - Modus Vivendi

★★★★★

Als ze zou willen, zou Danielle Balbuena het boegbeeld van een artistieke lgbtq+-beweging kunnen wor-

den, alleen laat ze zich hoege-naamd niet definiëren. Die drang om fluide te blijven, tekent ook haar muziek. Als protegé van hiphopkeizer Kanye West gaat ze op haar debuut als 070 Shake de popmuziek te lijf zoals haar leermeester: tussen indie en hitparadepop, met hiphopethiek als springplank maar etherische elektronica als uitgangspunt. Wars van kitsch en ironie, al

doen deze in autotune sudderende songs niet zelden cheesy aan. Oprecht en doorwrocht, maar niet zo revolutionair als haar aanbidders beweren. (GVA/SVS)

